

Nr 168.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående understöd till beväringssmannen Oskar Manfred Karlsson; gifven Stockholms slott den 15 mars 1912.

Med åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver sjöförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen medgifva,

att beväringssmannen Oskar Manfred Karlsson må från allmänna indragningsstaten under sin återstående lifstid uppbära ett årligt understöd af trehundra kronor, att utgå från och med dagen efter det Karlsson upphör att åtnjuta underhåll och vård genom militär myndighets försorg.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Jacob Larsson.

*Utdrag af protokollet öfver sjöförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
15 mars 1912.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden: PETERSSON,
              SCHOTTE,
              BERG,
              BERGSTRÖM,
              friherre ADELSWÄRD,
              PETRÉN,
              STENSTRÖM,
              LARSSON,
              SANDSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Larsson anförde därefter:

Angående
understöd till
beväringss-
mannen O. M.
Karlsson.

»Uti en till Kungl. Maj:t ställd, af chefen för kustartilleriet öfverlämnad ansökning har värnpliktige Nr F. 71 15 1908 Oskar Manfred Karlsson, som den 26 april 1909 ådragit sig svår kroppsskada, i underdånighet anhållit om en årlig pension under sin återstående lifstid.

Af de till ärendet hörande handlingarna framgår hufvudsakligen följande.

Karlsson, som är född den 9 februari 1888, fullgjorde år 1909 sin värnplikt vid Karlskrona kustartilleriregemente. Då han den 26 april sistnämnda år under fritid jämte några kamrater vid regementet sysslade med att gunga och göra »öfverslag» å en utanför kassematterna å Kungsholmsfort uppsatt, för torkning af kläder afsedd s. k. göling,

brast en af de stolpar, mellan hvilka gölingen varit spänd, sannolikt på grund af att gölingen för tungt belastats, och föll stolpen öfver och skadade Karlssons rygg. Enligt sammanstående utsagor var nämnda stolpe angripen af röta, något som emellertid först efter olycksfallet förmärktes, enär stolpen varit målad. I följd af den vid stolpens fall ådragna skadan intogs Karlsson å flottans sjukhus i Karlskrona och har sedermera alltjämt vårdats därstädes. Enligt af sjukhusläkaren Gunnar Nilsson den 28 mars 1911 utfärdadt intyg hade genom det brott å ryggraden, som vid olycksfallet tillskyndats Karlsson, en så utbredd förstörelse af ryggmärgen ägt rum, att något häfvande af den åtföljande förlamningen i nedre delen af kroppen genom operativt ingrepp ej vore möjligt, hvarjämte, enligt hvad samma intyg utvisade, förlamningen i de båda nedre extremiteterna jämte uppkomna blås- och tarmrubbingar fortfarande kvarstode och gjorde Karlsson oförmögen att genom eget arbete försörja sig. Samme läkare har uti nytt intyg, dagtecknad den 4 november 1911, förklarat, att Karlssons tillstånd för det dåvarande vore och för framtiden med all sannolikhet förblefve detsamma som angifvits uti det första läkarbetyget. Karlsson är enligt för honom utfärdadt prästbevis i saknad af alla tillgångar och hans moder änkan Carolina Abrahamsdotter utfattig.

Chefen för Karlskrona kustartilleriregemente och chefen för kustartilleriet hafva hemställt, att på grund af de mycket ömmande förhållanden, som vore för handen, Karlsson måtte tilldelas något understöd.

Marinförvaltningen har i infordradt underdånigt utlåtande anfört följande: Marinförvaltningen.

Nådiga förordningen den 18 juni 1909 angående ersättning i anledning af kroppsskada ådragen under militärtjänstgöring, hvilken förordning trädde i kraft den 1 januari 1910, ägde icke tillämpning å ifrågasvarande fall.

Hade olycksfallet inträffat efter nyssnämnda dag, skulle den nådiga förordningen hafva varit tillämplig, enär enligt dess ordalag dels den allmänna förutsättningen för förordningens tillämpning vore, att olycksfall inträffat under militärtjänstgöring i fred (§ 1), dels militärtjänstgöring anses hafva varit för handen under den tid, då den skadade för fullgörande af sin värnplikt eller tjänsteplikt nödgats uppehålla sig å viss ort (§ 3).

Med hänsyn till de i ärendet föreliggande synnerligen bevakande omständigheterna syntes billigheten i hög grad kräfva, att af statsmedel understöd bereddes Karlsson, hvilken under tiden för fullgörande af sin

värnplikt tagit skada till hälsa och förvärfsförmåga för hela sitt kommande lif. Då genom de företedda läkarintygen torde få anses uttrönt, att den genom olycksfallet vållade skadan för framtiden medfört bestående förlust af Karlssons arbetsförmåga, och vid sådan förlust i de fall, då ofvannämnda förordning den 18 juni 1909 ägde tillämpning, den skadade jämlikt stadgandet i § 4 mom. 2 i förordningen blefve berättigad till en årlig lifränta å 450 kronor, syntes skäligt, att understöd till Karlsson bestämdes efter enahanda grund.

Marinförvaltningen hemställde för den skull, det täcktes Kungl. Maj:t i nådig proposition till Riksdagen föreslå, att ett understöd af fyrahundrafemtio kronor om året måtte Karlsson beviljas från allmänna indragningsstaten.

Statskontoret.

Efter i ärendet erhållen remiss har statskontoret den 26 februari 1912 afgifvit underdånigt utlåtande, däri ämbetsverket biträdt marinförvaltningens ofvanberörda hemställan. Vid statskontorets utlåtande är fogadt ett på statskontorets begäran af riksförsäkringsanstalten afgifvet yttrande, hvaraf inhämtas, att nämnda anstalt anser skadan hafva för Karlsson medfört fullständig förlust af arbetsförmågan.

Departements-
chefen.

I likhet med ämbetsverken finner äfven jag, att årligt understöd bör Karlsson beredas med anledning af den skada, som drabbat honom genom ifrågavarande olycksfall, oafsedt att detsamma icke inträffat under själfva utöfvandet af militärtjänstgöring. I fråga åter om det belopp, hvarmed detta understöd bör utgå, får jag erinra, att de ersättningar, som af Kungl. Maj:t i särskilda fall beviljats i anledning af kroppsskador, ådragna under militärtjänstgöring före ingången af år 1910, hafva, efter det lagen angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete den 5 juli 1901 träd i kraft, pläгат bestämmas enligt de i denna lag angifna grunder, samt att enligt dessa grunder fullständig förlust af arbetsförmågan motsvaras af en årlig lifränta å 300 kronor. Om Karlsson under egentlig militärtjänstgöring drabbats af olycksfall, hade han jämlikt § 46 värnpliktslagen af Kungl. Maj:t kunnat tillerkännas ersättning, som, i enlighet med hvad nu är sagdt, i förevarande fall torde hafva bestämts till 300 kronor årligen. Vid sådant förhållande finner jag mig, ehuru väl särdeles ömmande omständigheter i detta fall föreligga, icke kunna biträda ämbetsverkens förslag, att understödets belopp måtte bestämmas till 450 kronor, utan får jag hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t i nådig proposition föreslå Riksdagen medgifva,

att beväringssmannen Oskar Manfred Karlsson må från allmänna indragningsstaten under sin återstående lifstid uppbära ett årligt under-

stöd af trehundra kronor, att utgå från och med dagen efter det Karlsson, hvilken, enligt hvad jag inhämtat, fortfarande vårdas å flottans sjukhus i Karlskrona, upphör att åtnjuta underhåll och vård genom militär myndighets försorg.»

Till hvad departementschefen sålunda hemställt täcktes Hans Maj:t Konungen, på tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter, lämna nådigt bifall; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, en vid detta protokoll fogad bilaga utvisar.

Ur protokollet:

J. Joachimsson.
